

ЗАХІДНОПОЛІСЬКІ ПРІЗВИСЬКА, СПІВВІДНОСНІ З ПРІЗВИСЬКАМИ ЖИТЕЛІВ ЛЬВІВЩИНИ

У статті проаналізовано західнополіські відапелятивні прізвиська, співвідносні з прізвиськами жителів Львівщини. Для порівняльної характеристики прізвиськ виділено дванадцять лексико-тематичних груп.

Ключові слова: прізвисько, лексико-тематична група.

Наливайко М. Западнополесские прозвища, соотносительные с прозвищами жителей Львовской области

В статье рассматриваются западно-полесские прозвища, которые соотносятся с прозвищами жителей Львовщины. Для сравнительной характеристики выделено двенадцать лексико-тематических групп.

Ключевые слова: прозвище, лексико-тематическая группа.

Nalyvaiko M. The nicknames of Western Polissya, formed from the common names which correlative with the nicknames of inhabitants of the Lviv region

In the article the nicknames of Lvivshchina, formed from the common names which correlative with the nicknames of inhabitants of the Lviv region are analysed. The lexical-thematic groups are selected for system description.

Key words: nickname, lexical-thematical group.

Постановка наукової проблеми. Прізвиська – це додаткові неофіційні імена, на основі яких ідентифікується та характеризується особа. Вивчення українських прізвиськ розпочалося із праць М. Сумцова, В. Охримовича, І. Франка, В. Ястrebова, І. Крип'якевича, І. Сухомлина. Здебільшого окремі питання народно- побутової антропонімії розглядаються у статтях Б. Близнюк, Г. Бучко, М. Лесюка, В. Чабаненка, Є. Черняхівської, П. Чучки. В останні роки з'явилися словники прізвиськ [7; 8].

Неофіційна антропонімія сучасного українського села включає декілька видів іменувань: 1) демінутивно-гіпокористичні варіанти імен; 2) неофіційні присвійні деривати від імен та прізвищ; 3) індивідуальні прізвиська найрізноманітнішого походження та мотивації; 4) сімейно-родові спадкові вуличні назви. Вказані назви вживаються як однолексемні, а також поєднуються в певних комбінаціях, утворюючи полілексемні формули іменувань. Усі вони як компоненти локальних антропонімічних мікросистем співіснують паралельно з офіційними антропонімами. В Україні, за незначним винятком, ще недостатньо зібраний і опрацьований сучасний матеріал, який охоплює імена, їх розмовні варіанти, прізвиська та сімейно-родові іменування. Дослідження сучасної неофіційної системи іменувань також надає додаткову інформацію для історії, оскільки неофіційні іменування мотивовані назвами, які відображають розвиток

ремесел, соціальну структуру суспільства, етнічний склад, міграційні рухи та ін. Іменування є важливими для вивчення етнографії, оскільки в них відбито побут та ментальність народу

Питання сучасної антропонімії розробив І. Ковалик у статті "Типологія системи словотвору прізвиськ жителів села Млинів Жешівської області ПНР" [4]. Дослідник закарпатської антропонімії П. Чучка у докторській дисертації "Антропонімія Закарпаття" [13] визначає найхарактерніші ознаки прізвиськ, робить спроби встановити межу між апелятивами, прізвиськами та іншими антропонімними класами. Надзвичайно цінною є праця М. Худаша "З історії української антропонімії" [11]. У монографії розглядаються власне лінгвістичні й екстралінгвістичні проблеми української антропонімії XIV-XVIII ст. – періоду стабілізації сучасної української антропонімійної системи. При цьому автор приділяє помітну увагу народно-побутовій ідентифікації особи, важливим компонентом якої є прізвисько [11, с. 81]. Ця праця стала теоретичною базою для багатьох досліджень з антропоніміки.

У побуті українців для ідентифікації особи використовуються різні види антропонімів. Важливою проблемою є чітке визначення компонентів, які творять неофіційну систему іменування. Неофіційна система відрізняється від урядово-адміністративної перш за все тим, що вона є продовженням так званої однайменної системи, характерною ознакою якої є принцип індивідуального іменування [1, с. 3]. До неофіційних іменувань належать насамперед прізвиська, однак цей клас антропонімів ономасти трактують по-різному. У сучасній антропоніміці термін прізвисько часто вживають стосовно широкого кола неофіційних іменувань, у тому числі відіменних та відпрізвищевих утворень. Проте відомий ономаст М. Худаш дещо звужує це коло, не вважаючи прізвиськами прямі найменування по батькові, матері тощо, а також апелятивні назви, різні атрибутивні окреслення на зразок: *Іван гуменний, Петро подвірний* [11, с. 100]. Він визначає "прізвисько" як додаткове неофіційне ім'я, дане людині іншими людьми відповідно до її характерних рис, обставин, що супроводять її у житті, за якоюсь аналогією, за походженням й іншими мотивами [11, с. 83].

На думку І. Сухомлина, неофіційне прізвище (прізвисько) відбиває реальні риси зовнішності, характеру носія або свідчить про ступінь родинних стосунків його з іншими членами сім'ї [10, с. 37]. С. Зінін називає прізвиськами слова, які "даються людям у різні періоди життя і під якими вони відомі в досить замкнутому колі суспільства" [3, с. 10]. П. Чучка зараховує до прізвиськ усі неофіційні назви людей [12, с. 13]. Сучасні прізвиська – це клас мовних одиниць словесного чи синтаксично подільного характеру, які служать неофіційними назвами, характеристиками різних реалій, що відрізняються своєрідними принципами номінацій, обмеженою сферою вживання, і виконують специфічну функцію в мовленні [2, с. 296-297]. Кожне прізвисько є "лінгвальним фактом" антропонімії. Для антропоніміста важливо, як прізвисько називає носія, тобто яке його синхронне антропонімне функціонування [4, с. 15]. Прізвиська – це

додаткові, неофіційні (другі) назви (усталені чи неусталені), що передаються або не передаються спадково [3, с. 37]. Ми, як і Н. Подольська [6, с. 115-116], розуміємо під прізвиськом додаткове ім'я, дане людині її оточенням відповідно до характерної риси, певної життєвої обставини чи за якоюсь аналогією. Відносимо до прізвиськ також андроніми, гінеконіми тощо.

Для прізвиськ "істотно важливо виражати властивості об'єкта, який вони називають" [9, с. 274]. Прізвиська ідентифікують носія, одночасно приховуючи зміст апелятивної семантики [15].

Мета роботи. У статті аналізуємо відапелятивні західнополіські прізвиська, співвідносні з прізвиськами жителів Львівщини. Матеріал роботи склали прізвиська Західного Полісся, наведені Н. Шульською у "Словнику прізвиськ жителів межиріччя Стиру та Горині" (цитуючи прізвиська, у круглих дужках указано сторінку), а також прізвиська жителів Львівщини, зібрані автором.

Прізвиська відапелятивного походження на Львівщині мотивуються особовими і неособовими назвами. Серед перших – назви професій, спорідненості та свяцтва тощо. Найсприятливішою базою для творення неособових іменувань є назви тварин, птахів, комах та інших живих істот.

Дослідження показують, що в основі багатьох прізвиськ Західного Полісся і прізвиськ жителів Львівщини покладено однакові лексеми. Апелятивну лексику, закладену в основі індивідуальних прізвиськ, поділяємо на такі лексико-тематичні групи:

1. ЛТГ "Назви осіб за зовнішніми ознаками, недоліками"(усього 13 %): **Бі́лий** (29) – *Бі́лий* (Перв'ятичі, Лівчиці Ждч), **Бо́сий** (33) – *Бо́сий* "ходив босий" (Лівчиці Ждч); **Славко́ Бо́сий** (Кізлів Бск), **Вуса́ти** (42) – *Вуса́тий* (Тухолька Скл), **Горба́та** (49) – *Горба́та* (Лагодів Прм), **Гру́би** (49) – *Гру́бий* (Дуліби Ждч), **До́вги** (55) – *До́вгий* (Сидорівка Ждч), **Зуба́ти** (62) – *Зуба́тий* (Нижнє Синьовидне Скол), **Ко́сий** (66) – *Ко́сий* (Полонична КБ), **Кривий** (66) – *Кривий Миронко* (Красів Мкл), **Кучира́вий** (84) – *Іван Кучери́вий* (Дуліби Ждч), **Мали́й** (91) – *Мали́й* (Крехів Жвк), **Очка́рик** (105) – *Очка́рик* (Нижнє Синьовидне Скол), **Раба́** (115) – *Раба́* "ряба на обличчі" (Смолин Явр), **Ри́жа** (117) – *Люба Ри́жса* (Коростів Скол), **Ри́жий** (117) – *Ри́жий* "хоч сам білий" (Гребенів Скол), **Старий** (126) – *Старий* (Либохора Трк), **Старе́нький** (126) – *Старе́нький* (Лешнів Брд), **Чо́рна** (140) – *Чо́рна Ірина* (Монастирець Стр), **Чо́рна Ка́ська** (Лівчиці Ждч).

2. ЛТГ "Назви осіб за національною, етнічною ознакою"(усього 4%): **Америка́нець** (22) – *Америка́нець* (Лагодів Прм), **Америка́нка** (22) – *Юлька Америка́нка* "бо чоловік в Америці" (Звенигород Пст), **Афга́нець** (22) – *Афга́нець* (Сасів Злч), **Білору́ска** (29) – *Білору́ска* (Лагодів Прм), **Грек** (49) – *Грек* (Бортків Злч), **Грузі́н** (49) – *Грузі́н* (Новосілки Злч), **Гуцу́л** (49) – *Гоцул* (Коростів Скл), **Жид** (58) – *Жид* (Лівчиці Ждч), **Кита́ець** (73) – *Кита́ець* (Вівня Стр), **Лéмко** (86) – *Лéмко* (Бердихів Явр), **Молдава́н** (98) – *Молдава́н* (Золочівка Злч), **Нíмец** (103) – *Нíмец* (Голобутів Стр), **Поля́к** (112) – *Поля́к* (Топорів Бск), **Ру́ска** (118) – *Ру́ска* (Старе Село Пст), **Ту́рок** (131) – *Ту́рок* "темношкірий" (Либохора Трк), **Францу́з** (133) – *Францу́з* (Яблунівка Бск).

3. ЛТГ "Назви осіб за професією, заняттям, інтересами" (усього 5%): **Агрономша** (21) – *Агрономша* (Струтин Злч), **Акушерка** (21) – *Күшарка* "була акушеркою" (Раковець Пст), **Аптекарка** (22) – *Аптекарка* (Струтин Злч), **Дохторка** (56) – *Дохторка* "працює фельдшером" (П'ятничани Стр), **Єгер** (64) – *Єгер* "працював лісником" (Смолин Яvr), **Кіномеханік** (66) – *Кінотчик* "був кіномеханіком у клубі" (Переліски Брд), **Касирша** (70) – *Касірочка* "жінка була касиркою у колгоспі, сама малого зросту" (Лівчиці Ждч), **Ксьонз** (81) – *Ксендз* "священик" (Звенигород Пст), **Куваль** (82) – *Коваль* (Дідилів КБ), **Лікар** (87) – *Лікар* "чоловік був фельдшером" (Лагодів Прм), **Майстер** (90) – *Амайстер* "чоловік був майстром" (Лівчиці Ждч), **Поштарка** (113) – *Поштарка* (Крехів Жвк), **Паламар** (105) – *Палямар* "був паламарем у церкві" (Вербляни Яvr), **Тóкар** (130) – *Тóкар* (Борщів Пст).

4. ЛТГ "Назви військових чи службових осіб" (усього 2%): **Бригадир** (34) – *Бригадір* (Переліски Брд), **Капітан** (69) – *Капітан* (Лагодів Прм), **Літінант** (87) – *Летінант* (Бутини Скл), **Майор** (90) – *Майор* (Братковичі Грд), **Полковник** (112) – *Полковник* (Колодруби Мкл), **Прокурор** (114) – *Прокурор* "в юності хотів бути прокурором" (Опаки Злч).

5. ЛТГ "Назви осіб за розумовими якостями, особливостями характеру, звичками" (2%): **Глухá** (46) – *Глухá* (Горішнє Мкл), **Глухий** (46) – *Глухий Лúчка* (Подусів Прм), **Дíкий** (54) – *Дíкий* (Старе Село Пст), **Нíмий** (103) – *Нíмий* (Подусів Прм), **Мúдра** (100) – *Мудра* (Кнісело Ждч), **Хíтрий** (134) – *Хíтрий мужичок* (Струтин Злч).

6. ЛТГ "Назви домашніх і диких тварин" (5%): **Барáнчик** (25) – *Барáнчик* "кучерявий" (Дунаїв Прм), **Бегемóт** (27) – *Бегемóт* "повний чоловік" (Тухля Скол), **Бик** (29) – *Бик* "людина має впертий характер" (Тучапи Грд), **Бобéр** (31) – *Бобéр* "має великі зуби" (Лагодів Прм), **Ведмíдь** (39) – *Медвідь* "повний" (Демня Мкл), **Вовк** (41) – *Вовк* (Звенигород Пст), **Жирафа** (58) – *Жирафа* "має довгу шию" (Лагодів Прм), **Зáєць** (59) – *Зáєць* (Стоянів Рдх), **Зáйчик** (60) – *Зáйчик* "має криві зуби" (Хащів Трк, Смолин Яvr), **Кабáн** (66) – *Кабáн* "повний чоловік" (Горішнє Мкл), **Кіт** (73) – *Кіт* (Мильчиці Грд), **Крóлик** (81) – *Крóлік* (Голобутів Стр), **Кобýла** (75) – *Кобýла* "дуже велика жінка" (Хащів Трк), **Мáвпа** (89) – *Мавпа* (Полонична КБ), **Слон** (124) – *Слон* (Монастирець Стр).

7. ЛТГ "Назви комах, земноводних, змій, риб" (3%): **Риба** (116) – *Риба* "неповороткий чоловік" (Сторонибаби Бск), **Жáбка** (58) – *Жáба* (Бортятин Мст), **Кóбра** (75) – *Кóбра* "зла жінка" (Пониква Брд), **Комár** (77) – *Комár* "прискіпливий чоловік" (Полонична КБ).

8. ЛТГ "Назви домашніх і диких птахів" (3%): **Воро́на** (42) – *Воро́на* "темноволоса жінка" (Бортків Злч), **Гусáк** (51) – *Гусáк* (Вівня Стр), **Журавель** (59) – *Жура́влик* "високий" (Полове Рдх), **Кúрка** (83) – *Влóдзьо Кúрочка* "малий" (Бортків Злч), **Кáчка** (71) – *Кáчка* "ходить погойдуючись" (Липник Жвк), **Горобéц** (48) – *Івась Горобéць* "маленький" (Стоянів Рдх).

9. ЛТГ "Назви частин тіла людини і тварини" (3%): **Борода** (33) – *Борода* "носить бороду" (Ільник Трк), **Вус** (42) – *Вус* "чоловік має довгі вуса" (Крехів

V. Оніми Західного Полісся

Жвк), **Хребет** (135) – **Хреbёт** "худий" (Смереків Жвк).

10. ЛТГ "Деталі побуту" (2%): **Баня́к** (25) – **Баня́к** "повний чоловік" (Лагодів Прм), **Бочка** (33) – **Боčка** "повна жінка" (Крехів Жвк), **Рувéро** (118) – **Вáся Róver** (Сновичі Злч).

11. ЛТГ "Назви рослин, дерев" (2%): **Дуб** (56) – **Дуб** "високий і сильний" (Млиниська Ждч), **Кабачо́к** (67) – **Кабачо́к** (Крехів Жвк), **Каву́н** (67) – **Каву́н** "повний, низький і червоний чоловік" (Тухля Скол), **Помідор** (112) – **Помідор** "був у городній бригаді" (Криниця Мкл).

12. ЛТГ "Назви продуктів харчування, напоїв" (2%): **Барабо́ля** (25) – **Барабо́ля** "має кругле обличчя" (Крехів Жвк), **Бато́н** (26) – **Бато́н** "довгий" (Лешнів Брд), **Ковбасá** (75) – **Ковбасá** "робить ковбасу на продаж" (Полонична КБ), **Пónчик** (112) – **Пónчик** "повний" (Вівня Стр).

Висновок. Західнополіські прізвиська становлять 15% від зібраного антропонімного матеріалу [14], тоді як прізвиська жителів Львівщини – 45% від загальної кількості індивідуальних прізвиськ.

Умовні скорочення назв районів

Брд	– Бродівський	Прм	– Перемишлянський
Бск	– Буський	Пст	– Пустомитівський
Грд	– Городоцький	Рдх	– Радехівський
Жвк	– Жовківський	Скл	– Сокальський
Ждч	– Жидачівський	Скол	– Сколівський
Злч	– Золочівський	Стр	– Стрийський
КБ	– Кам'янко-Бузький	Трк	– Турківський
Мкл	– Миколаївський	Яvr	– Яворівський
Мст	– Мостиський		

Література

1. Бучко Г. Є., Бучко Д. Г. Народно-побутова антропонімія Бойківщини / Г. Є. Бучко, Д. Г. Бучко // Linguistica slavica : Ювілейний збірник на пошану І. М. Железняк. – К. : Кий, 2002. – С. 3–14.
2. Данилина Е. Ф. Прозвища в современном русском языке / Е. Ф. Данилина // Восточно-славянская ономастика. Материалы и исследования. – М. : Наука, 1979. – С. 281–297.
3. Зинин С. И. Введение в русскую антропонимию / С. И. Зинин. – Ташкент, 1972. – 274 с.
4. Ковалик І. І. Типологія системи словотвору прізвиськ жителів села Млинів Жешівської області ПНР / І. І. Ковалик // Повідомлення української ономастичної комісії. – Вип. 4. – К., 1967. – С. 15–30.
5. Німчук В. В. Українська ономастична термінологія (Проект) / В. В. Німчук // Повідомлення української ономастичної комісії. – Вип. I. – К. : Наук. думка, 1966. – С. 24–43.
6. Словарь русской ономастической терминологии / уклад. Н. В. Подольская, А. В. Суперанская. – М. : Наука, 1988. – 187 с.
7. Словник прізвиськ жителів межиріччя Стиру та Горині / уклад. Н. Шульська. – Луцьк : Волинська обласна друкарня, 2008. – 164 с.

8. Словник прізвиськ північно-західної України : у 3-х т. / упоряд. Г. Л. Аркушин. – Луцьк : РВВ "Вежа" Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2009. – Т. 1 : А–І. – 2009. – 412с.
9. Суперанская А. В. Общая теория имени собственного / А. В. Суперанская. – М. : Наука, 1973. – 366 с.
10. Сухомлин І. Д. Українські прізвиська людей як власні родові назви (Лексико-семантична характеристика процесу творення відіменних чоловічих прізвиськ у народних говорах Середньої Наддніпрянщини) / І. Д. Сухомлин // Говори і ономастична Наддніпрянщина. – Дніпропетровськ, 1970. – С. 30–58.
11. Худаш М. Л. З історії української антропонімії / М. Л. Худаш. – К. : Наук. думка, 1977. – 236 с.
12. Чучка П. П. Антропонимия Закарпатья : автореф. дис. на соискание науч. степени доктора филол. наук : спец. 10.02.01 "Украинский язык" / П. П. Чучка. – К., 1970. – 42 с.
13. Чучка П. П. Антропонімія Закарпаття : дис. ... доктора філол. наук : 10.02.01 / Чучка Павло Павлович. – Ужгород, 1969. – 987 с.
14. Шульська Н. Лемківські відапелятивні прізвища, співвідносні із західнополіськими прізвиськами / Н. Шульська // Лемківський діалект у загальноукраїнському контексті / укладачі С. Є. Панцьо, Н. О. Свистун // Studia methodologica. Вип. 27. – Тернопіль : РВВ ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2009. – С. 116–119.
15. Mrozek R. Pozycja tworów przezwiskowych w systemie antroponimicznym// Przezwiska i przydomki w językach słowiańskich / R. Mrozek. – Lublin : Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, 1998. – S. 271.